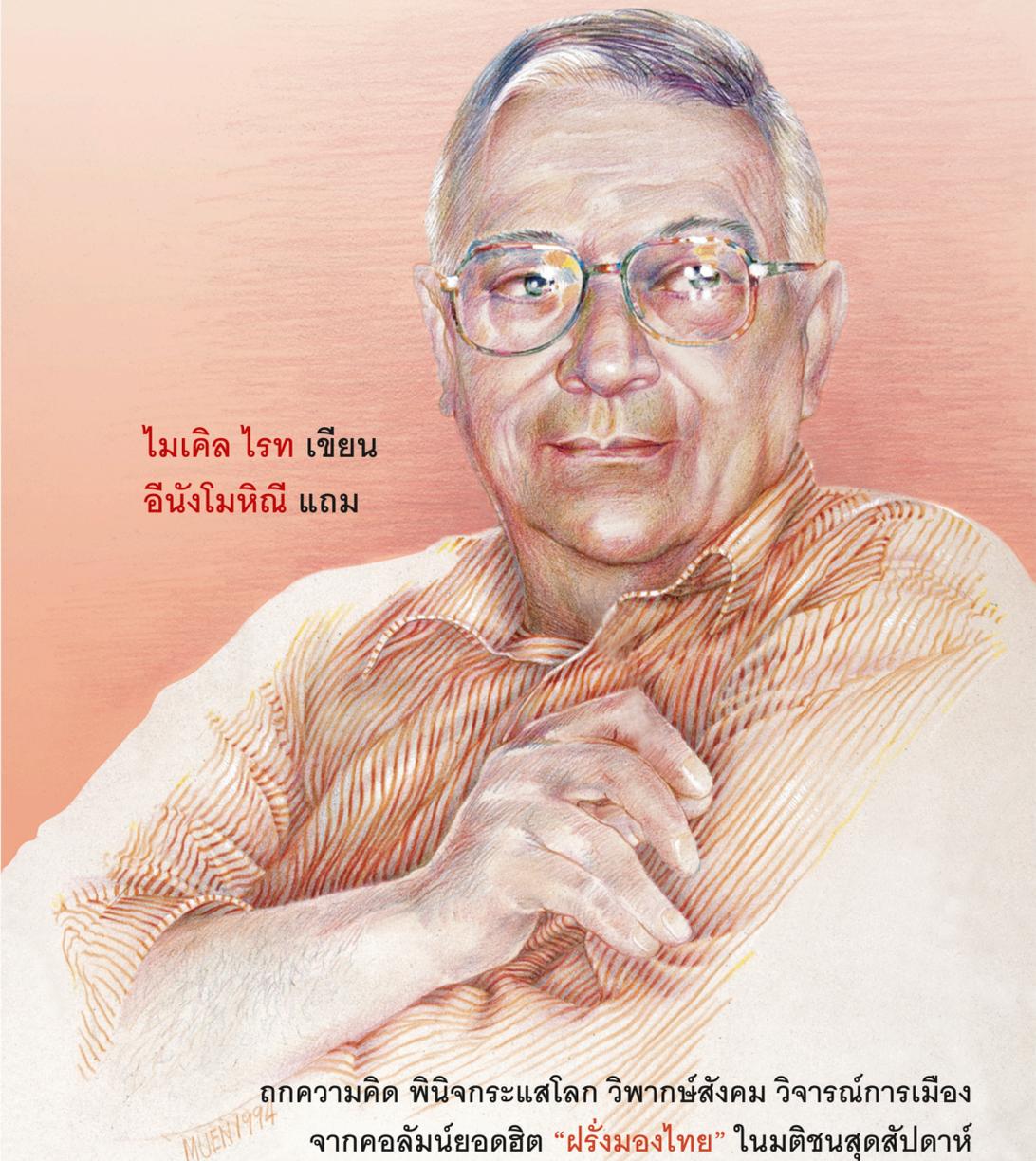

โลกนี้มีอนาคตหรือ?

(ไมเคิล ไรท มองโลก ๒)

ไมเคิล ไรท เขียน
อินังไมหิณี แปล

ถกความคิด พินิจกระแสโลก วิพากษ์สังคม วิจัยการเมือง
จากคอลัมน์ยอดฮิต “ฝรั่งมองไทย” ในมติชนสุดสัปดาห์

โลกนี้มีอนาคตหรือ?

(ไม่เคิล ไรท มองโลก ๒)

ไม่เคิล ไรท เขียน

อีนังเมิทธิ แกม

กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์มติชน ๒๕๕๐

ชุดสารคดี

โลกนี้มีขนาดคตหรือ? • ไมเคิล ไรท เขียน อีน่ามโหฬาร แกม

พิมพ์รวมเล่มครั้งแรก : สำนักพิมพ์มติชน, มิถุนายน ๒๕๕๐

ราคา ๑๔๐ บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

ไรท ไมเคิล.

โลกนี้มีขนาดคตหรือ? กรุงเทพฯ : มติชน, ๒๕๕๐.

๑๙๒ หน้า : ภาพประกอบ.

1. ไรท, ไมเคิล-ความคิดเห็น-การเมืองไทย-การเมืองต่างประเทศ-วัฒนธรรมไทย I. ชื่อเรื่อง

928.41

ISBN 978 - 974 - 323 - 970 - 0

- ผู้จัดการสำนักพิมพ์ : สุชาติ ศรีสุวรรณ • ผู้ช่วยผู้จัดการสำนักพิมพ์ : ประยงค์ คงเมือง
- บรรณาธิการบริหาร : สุลักษณ์ บุญปาน • บรรณาธิการสำนักพิมพ์ : ศิริพงษ์ วิทยวิโรจน์
- หัวหน้ากองบรรณาธิการ : รุจิรัตน์ ทิมวัฒน์ • ผู้ช่วยบรรณาธิการ : กัทธราภรณ์ จินดาวงศ์
- พิสูจน์อักษร : เมตตา จันทร์หอม • คอมพิวเตอร์กราฟิก : สำราญ สังขะมณี
- ออกแบบปก-ศิลปกรรม : อธิบุษย์ เนตรกลาง • ประชาสัมพันธ์ : กมลทิพย์ ณะกิจรุ่งเรือง

สำนักพิมพ์มติชน • www.matchonbook.com

บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) : ๑๒ ถนนเทศบาลนามุมล ประชานิวเณร์ ๑ เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๕๔๐-๐๐๒๑ ต่อ ๑๓๓๕ โทรสาร ๐-๒๕๔๙-๕๔๘๘

แม่พิมพ์สี-ขาวดำ : กองพิมพ์ดี บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) ๑๒ ถนนเทศบาลนามุมล ประชานิวเณร์ ๑ เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๕๔๐-๐๐๒๑ ต่อ ๒๔๐๐-๒๔๐๒

พิมพ์ดี : โรงพิมพ์มติชนปากเกร็ด ๒๗/๑ หมู่ ๕ ถนนสุขาประชาสรรค์ ๒ ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด นนทบุรี ๑๑๒๐๒

โทรศัพท์ ๐-๒๕๔๔-๒๑๓๓, ๐-๒๕๔๒-๐๕๙๖ โทรสาร ๐-๒๕๔๒-๐๕๙๗

จัดจำหน่ายโดย : บริษัทงานดี จำกัด (ในเครือมติชน) ๑๒ ถนนเทศบาลนามุมล ประชานิวเณร์ ๑ เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๕๔๐-๐๐๒๑ ต่อ ๓๓๐๕, ๓๓๐๖ โทรสาร ๐-๒๕๔๐-๐๕๕๘

Matchon Publishing House a division of Matchon Public Co.,Ltd. 12 Tetsabannaruem Rd, Prachanivate 1, Chatuchak, Bangkok 10900 Thailand

คำนำสำนักพิมพ์	๗
คำนำผู้เขียน	๙
“ทะเลิ่งเพื่อชีวิต”	๑๓
ไปถอดรื้อกันดีกว่า!	๑๘
เอาอีกแล้วคุณหมอประเวศ!	๒๔
กำเนิดการ์ตูนในกลี๋ยด	๓๒
กำเนิด The Ugly American ชนานแท้?	๓๗
Dyslexia Lures! K.O. vs Dyslexia Rules! O.K.?	
ผมเป็น Dyllexia ตั้งแต่ยัยอน	๔๕
การหวังดีกับการมองโลกในแง่ดี-แง่ร้าย	๕๑
ปัญหาประวัติศาสตร์ไทย	๕๗
มองปรัชญาจากมุมใหม่ มุมที่ไม่สับสน, ไม่น่าเกรงขาม	๖๒
ฝูงแกะ, หมาป่า และความล้มเหลวของระบบการเมือง	๖๘
ทักษิณท์คนวิสัย? ชัยชนะของฝ่ายขวา?	๗๓
อวสานเหตุผลนิยม? The End of Rationalism?	
(โมหิณี วิฬารวงศ์)	๗๙
ประสาทวิทยา การเปิดประตูความเข้าใจใหม่	๘๔

กระทรวงวัฒนธรรมมีบทบาทสำคัญมาก!	๙๒
จากสังคมประเพณี สู่โลกหลังสมัยใหม่ (๑)	
From Traditional Society to Postmodernism	๙๖
จากสังคมประเพณี สู่โลกหลังสมัยใหม่ (๒)	
From Traditional Society to Postmodernism	๑๐๐
จากสังคมประเพณี สู่โลกหลังสมัยใหม่ (๓)	
From Traditional Society to Postmodernism	๑๐๕
จากสังคมประเพณี สู่โลกหลังสมัยใหม่ (๔)	
From Traditional Society to Postmodernism	๑๑๑
จากสังคมประเพณี สู่โลกหลังสมัยใหม่ (๕)	
From Traditional Society to Postmodernism	๑๑๗
จากสังคมประเพณี สู่โลกหลังสมัยใหม่ (๖)	
From Traditional Society to Postmodernism	๑๒๓
โฉมหน้าโลกหลังสังคมนิยม	๑๓๒
กำลังเกิดอะไรขึ้นในโลกปัจจุบัน? (๑) ยุคหลัง “คอมมิวนิสต์”	๑๓๘
กำลังเกิดอะไรขึ้นในโลกปัจจุบัน? (๒) หลังทุนนิยม?	
หลังประชาธิปไตย?	๑๔๔
กำลังเกิดอะไรขึ้นในโลกปัจจุบัน? (๓) เรากำลังไปไหน?	๑๕๑
ฟาสซิสต์ : ประวัติสังเขป A Brief History of Fascism	๑๕๗
มาร์กซิสต์มีอนาคตหรือ? Has Marxism a Future?	๑๖๗
ของใหม่สำหรับนักสะสมของเล่น A New Item for Collectors	๑๗๓
เรื่องอะไรใครจะเกลียดเต้าหู้? หรือ	
ทำไมผู้ใหญ่ไม่ควรหลอกชาวบ้าน	๑๗๘
เจ้าฟ้าชายชาร์ลส์, ฟีชวาลา และท่านหญิงคามิลลา	
Prince Charles, the Genie and Lady Camilla	๑๘๓
สัตว์กินเนื้อกับมังสวิวัติ Carnivores and Vegetarianism	๑๘๗

คำนำสำนักพิมพ์

จากอดีตสู่ปัจจุบัน โลกผ่านเหตุการณ์มานับไม่ถ้วน บางเรื่องเกิดกลายเป็นความเชื่อที่ผิดเพี้ยนและฝังหัวมนุษย์เรื่อยมา บางเรื่องสันคลอนศีลธรรมจรรยาที่มนุษย์เคยยึดถือ ทว่าอีกหลายเรื่องก็ผลักดันให้โลกพัฒนามาถึงปัจจุบัน

จวบจนทุกวันนี้ สังคมไทยและสังคมโลกยังคงสับสน การเมืองที่ยังคุกรุ่น เศรษฐกิจที่ไม่ลงตัว ความขัดแย้ง ผลประโยชน์ และความไม่เข้าใจกัน นำมาสู่การไกล่เกลี่ย ถกความคิด และวิพากษ์สังคมอย่างกว้างขวางทั่วทุกวงการ

“โลกนี้มีอนาคตหรือ?” ซึ่งรวบรวมมาจากคอลัมน์ “ฝรั่งมองไทย” ในมติชนสุดสัปดาห์ เป็นอีกหนึ่งเสียงที่ร่วมวิพากษ์วิจารณ์ ถกปัญหา เสียดสี และเหน็บแนมสังคม ด้วยอารมณ์ขันเสียดสีของคอลัมน์นี้สดฝรั่งหัวใจไทยนาม *ไมเคิล ไรท์* ที่แฟน ๆ ต่างยอมรับในคุณภาพและความเข้มข้นของเนื้อหาโดยตลอด

ด้วยประสบการณ์ ความรอบรู้ และการหยิบบทเรียนจากหน้าประวัติศาสตร์มาผสมผสานกันด้วยวิสัยทัศน์อันกว้างไกล บทความของ ไมเคิล ไรท จึงเปรียบเสมือนการปกเปลือกสังคมที่ซ่อนอยู่ด้วยคราบโคลมายาให้ผู้อ่านได้สะกิดใจ สะดุดคิดและพิจารณาสังคมในมุมใหม่ที่อาจเคยมองข้าม

สำนักพิมพ์มติชนหวังว่า “โลกนี้มีอนาคตหรือ?” จะเป็นกระจกสะท้อนภาพความเป็นจริงในสังคมให้ผู้อ่านได้รับรู้ พร้อมทั้งเปิดหน้าต่างทางความรู้ เกร็ดประวัติศาสตร์ การเมือง เศรษฐกิจ สังคม อันเป็นขุมทรัพย์ทางปัญญาที่คนในกระแสสังคมสมัยใหม่ไม่ควรพลาด...

สำนักพิมพ์มติชน

คำนำผู้เขียน

ลูจไม่คเขียนบทความเหล่านี้ระหว่างปี ๒๕๔๗ และ ๒๕๔๘ เมื่อมติชนตำริจะรวบรวมพิมพ์เป็นเล่ม, ลูจไม่คเลือกชื่อรองของหนังสือว่า “โลกนี้มีอนาคตหรือ?”

แต่ท่านผู้อ่านอย่าเพิ่งตกใจว่าโลกนี้บานปลายถึงขั้นประลัย ที่จริง ลูจไม่คหวังดีต่อโลก, แต่มองโลกในแง่ร้าย Pessimism เพราะ “Optimism is ridiculous” ดังปรากฏใน**นวนิพนธ์**ของมหากาพย์**มหากาทร** :-

บรรดาพี่น้องปาลณฑพทั้งห้าเดินป่าหลายวันจนหิวน้ำเหลือทนก็มาถึงสระของพญายมที่น้ำใส่น่าดื่ม ทุกคนคุกเข่าลงจะจักน้ำกิน, แต่เกิดมีสุรเสียงกังวานว่า “หยุดก่อน! น้ำนี้เป็นพิษ, ห้ามดื่มก่อนได้ตอบรหัส ดังนี้ :- “อะไรเอ่ยเป็นสุดยอดปริศนาของโลก?” ยูธิษเฐียรคนที่ไขได้ว่า “ปริศนาใหญ่ของโลกคือ ทำไมมนุษย์อยู่ท่ามกลางความตายรอบด้าน แต่แล้วยังประพฤติเสมือนเป็นอมตะ?” (Why do mortals, who live surrounded by death, behave as though they were immortal?)

ทั้งนี้ทั้งนั้นเดี่ยวนอธิบายการมองโลกในแง่ร้ายของไมเคิลโดยอ้าง
วรรณคดีและปราชญา แต่ถ้าจะอธิบายง่ายๆ สั้นๆ ตรงไปตรงมา, เดี่ยน
ว่า ใส่มะมันแก้วแล้วจึงไม่มีขนาดตยาวนานเท่าไฉนก็, แต่ท่านผู้อ่านอย่า
ถือสา โลกของเรายังคงดำเนินไปได้อีกนานแสนนาน, トラบเท่าที่แมว
ยังครองอยู่เบื้องหลังและมนุษย์ยังมีปัญญาหา Whiskas ให้แมวกิน หรือ
ท่านผู้อ่านเห็นเป็นอย่างอื่นไป?

โมหิณี

(เขียนบนหลังคาเรือน ไรท, ๑๐ พ.ค. '๕๐)

โลกนี้มีอนาคตหรือ?

(ไม่เคิล ไรท มองโลก ๒)

ไม่เคิล ไรท เขียน

อีนังเมหิณี แถม

หนังสือคู่มือวัยใส

“ทะเลาะเพื่อชีวิต”

ในมติชนสุดสัปดาห์ฉบับที่ ๑๒๒๘ (๒๗ ก.พ.-๔ มี.ค. ๒๕๔๗) คุณสมชาย เม่นแย้ม มีแก๊ใจเขียนจดหมายตอบความคิดเห็นของ พล.ต.ต.บุญจิตต์ พันธุมจินดา ในฉบับที่ ๑๒๒๖ ว่าด้วยการแปล “Power Corrupts” ในบทความผมในฉบับที่ ๑๒๒๕ ขอขอบคุณ คุณสมชายที่ช่วยแยกแยะระหว่าง อำนาจ (Power) กับ สิทธิอำนาจ (Authority), ช่วยให้คนถกเถียงและตัดสินใจได้ว่านายกรัฐมนตรีที่รักของเรากำลังใช้ อำนาจบาตรใหญ่ หรือสิทธิอำนาจ ตามหลัก รัฐธรรมนูญ

ที่น่าสนใจในจดหมายของคุณสมชายคือ มีอยู่ตอนหนึ่งที่อ้างอิงถึงบทความเก่าของผม (พ.ศ. ๒๕๔๕) ว่าด้วยการประท้วงหนังสือ “คู่มือวัยใส” คุณสมชายเขียนว่า :-

๑. นายไมเคิล ไรท ความจริงแกก็ก้าวร้าว ทะเลาะ ขาดกาลเทศะ ในบางครั้ง

๒. เช่น ตอนที่**รัฐบาลบัจฉิ**ปล่อยให้เอกชนพิมพ์หนังสือเกี่ยวกับเพศศึกษา มีคำว่า ซักว่าว บ้าง ตกเบ็ด บ้าง อาจารย์สุนีย์ สิริธูเดชะ ก็ทักท้วง แทนที่จะชี้ลงบ้าง

๓. แต่กลับ**สวนอาจารย์สุนีย์**กลับว่า **ไม่เคยตกเบ็ดเลยหรืออย่างไร** แต่อย่างไรก็ตาม นายไมเคิล ไรท ก็มีความคิดเห็นที่น่าสนใจหลายประการ และโดยเฉพาะที่กำลังจะเขียนถึงนี่แหละ

ความท่อนี้มีทั้ง ๑) ข้อความจริง, ๒) ความคิดเห็นส่วนตัว, และ ๓) จินตนาการ เรื่องนี้ผมขอไขโดยปฏิโลมดังนี้ :-

๓. เรื่องการสวนใครว่า **“ไม่เคยตกเบ็ดหรือ”** นั้น, ผมไม่เคยครับ ผมไม่มีทาง **“สวน”** เรื่องนี้ เพราะผมไม่รู้, ไม่มีสิทธิจะรู้, และไม่อยากจะรู้ ข้อสงสัยนี้น่าจะเกิดจากจินตนาการหรือการตีความของคุณสมชายเอง **แล้วใครทะเล้งกันแน่?**

๒. รัฐบาล**บัจฉิ**หรือที่ปล่อยให้เอกชนพิมพ์หนังสือเกี่ยวกับเพศศึกษา? ผมเห็นว่ารัฐบาลทำถูกต้องในเรื่องนี้ เพราะตระหนักว่ารัฐไม่ควรเป็นผู้คุมชีวิตในมุ้งของประชาชน นักวิชาการเอกชนสามารถให้คำแนะนำด้วยความเคารพและความเข้าใจได้ดีกว่ารัฐบัญชาการจากเบื้องบน ที่**บัจฉิ**คือพวก **“ผู้ดี”** ที่คัดค้านหนังสือ **“คู่มือวัยใส”**

๑. ที่ว่า **“นายไมเคิล ไรท...ทะเล้งขาดกาลเทศะ”** นั้น, ผมยอมรับว่าผม **“ทะเล้ง”** จริง, แต่ไม่ยอมรับว่า **“ขาดกาลเทศะ”** ขอให้คุณสมชายโปรดสังเกตว่า **ผมไม่ได้ทะเล้งเพื่อทะเล้ง, แต่ทะเล้งเพื่อชีวิต** ในยุคที่กาฬโรคชนิดใหม่, คือ**เอดส์**, กำลังคุกคามมนุษยชาติทั้งโลก รวมทั้งคนไทยที่ไม่ได้เป็นพระอิฐพระปูน แล้วจะหาว่าผม **“ขาดกาลเทศะ”** ได้อย่างไร

เอดส์ไม่ได้คุกคามคนสูงอายุ เราท่านที่มีกามารมณรีๆ พอคุมได้ง่าย และคงตายกันอยู่แล้วภายในไม่กี่ปีข้างหน้า เอดส์มันคุกคามและ**เด็ดชีวิต**คนที่กำลังแตกหนุ่มแตกสาวที่ควรมีชีวิตยาวนานข้างหน้า, แต่

อยู่ในวัยที่มีฮอร์โมนเพศแตกฟุ้งคุมไม่ได้ เอดส์ยังคุกคามเด็ดชีวิตพ่อบ้าน
แม่บ้านที่กำลังมีภาวะเลี้ยงลูกน้อย

เราท่านทุกคนทราบว่ายอดฮิตติดต่อกันได้ด้วยเพศสัมพันธ์โดยไม่มี
เครื่องป้องกัน ใครเคยได้ยินไหมว่าคนชักว่าวหรือตกเบ็ด (ไม่ว่าจะด้วย
ตนเองหรือด้วยเพื่อน) เคยติดเอดส์?

เรื่องนี้ผมยอมรับว่า “ทะเล้ง”, แต่ “ขาดกาลเทศะ” หรือ? ท่านว่า
“กาละ” ไหน หรือ “เทศะ” ไหนเหมาะกว่าปัจจุบันในเมืองไทย? ชะรอย
จะต้องตายกันครึ่งประเทศ ท่านสุภาพบุรุษสุภาพสตรีถึงจะตื่นขึ้นมา
ปรารภว่า “อ๊วยตาย! ทำไมไม่มีใครบอก?”

ใครๆ ทราบโดยทั่วกันว่าเด็กหนุ่มสาวไทยจำนวนมาก (ไม่มีใครรู้
ก็เปอร์เซ็นต์) มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ในจำนวนนี้มีหลายรายที่ตั้งท้อง
โดยไม่ตั้งใจ, ทำแท้ง และ/หรือติดเชื้อโรครวมทั้งเอชไอวีหรือเอดส์ แล้ว
ใครมีความผิดในเรื่องนี้? และใครจะรับผิดชอบ? เด็กๆ หรือผู้ใหญ่?

๑. **เด็ก ๆ ผิดหรือ?** ผมว่าการกล่าวโทษเด็กไม่ถูกต้องอย่างยิ่ง
เพราะ

ก) มันไม่ยุติธรรม,

ข) ง่ายเกินไป และ

ค) เป็นการแก้ตัวของผู้ที่อยากหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบ หนุ่มสาวไทย
ที่มีความผิดพลาดทางเพศสัมพันธ์ไม่ได้เป็นคนประหลาด, ชั่ว หรือ
บ้ากาม, แต่เป็นคนดี, ปกติ, ธรรมดา, เหมือนเด็กวัยรุ่นทั่วโลกที่กำลัง
ประสบ**มรสุมฮอร์โมน** ธรรมชาติกำลังปลุกกระดมให้เขาสืบพันธุ์ครับ
น่าเสียดายที่ธรรมชาติไม่รู้จักเมตตา, ไม่รู้จักศีลธรรม และไม่สนใจความ
สุภาพเรียบร้อย

น้อยรายที่จะผ่านมรสุมนี้โดยไม่ซัดเซบ้าง, หัวขวิดหางคว่ำบ้าง
ผู้ที่มีโอกาสเอาตัวรอดได้ดีที่สุดคือหนุ่มสาวที่ได้รับเพศศึกษาที่สมบูรณ์,
ถูกต้อง, เปิดเผย และซื่อสัตย์สุจริตไม่เล่นซ่อนหา, เช่นที่ปรากฏในหนังสือ

“คู่มือวัยใส”

๒. **ผู้ใหญ่ผิดหรือ?** ผมเชื่อว่าผู้ใหญ่บางท่านผิดทั้งๆ ที่ไม่ได้ตั้งใจ สุภาพบุรุษ-สุภาพสตรีฝ่ายอนุรักษ์นิยมบางท่าน

ก) อยากให้เด็กๆ รับผิดชอบในพฤติกรรมทางเพศของตน แต่

ข) อยากควบคุมไม่เผยความรู้ทางเพศที่จำเป็นหากเด็กๆ จะรับผิดชอบด้วยตนเองจริงๆ

ในการต่อต้าน “คู่มือวัยใส” ท่านไม่เคยวิเคราะห์หรือจับผิด “สาระ” หรือ “หลักการ” ของหนังสือเล่มนี้, แต่เตือนร้อนอย่างยิ่งกับ วาจาที่ท่านถือว่า “หยาบคาย ไม่สุภาพเรียบร้อย” ท่านตระหนักไหม ว่าท่านให้ความสำคัญกับวาจายิ่งกว่าสาระและหลักการ?

เป็นไปได้ไหมที่ท่านถือว่าการรักษาระเบียบความเรียบร้อย นั้นสำคัญยิ่งกว่าชีวิตและความสุขของหนุ่มสาว?

ผมไม่อยากเชื่อ

แน่นอนทีเดียว “ความรู้คืออำนาจ” ดังนั้น ท่านผู้ใหญ่ที่ยกย่องความรู้ทางเพศไม่ให้รู้ถึงเด็กนั้น หมายถึงรักษาคุณอำนาจเก่า, ให้หนุ่มสาวตกอยู่ในอำนาจผู้ใหญ่ต่อไปหรือ? ผมไม่อยากเชื่อ

ความสง่ายาย

ที่จริงผมเชื่อว่าเราท่านทุกคน(ไม่ว่าวัน)ล้วนรักและหวังดีต่อเด็กและหนุ่มสาว ทั้งนี้ เพราะคนมีอายุเราท่านล้วนเคยเป็นหนุ่มสาว, จึงต่างรู้ดีว่าวัยรุ่นนั้นเรงร่าเพียงใดและทรมานเพียงใด, “มัดได้มัดเสีย บัดหัวมัดให้”, จิตใจุ่นวายในยามที่ฮอริโมนพุ่งให้กายคะนองดั่งม้าพยศ ท่านผู้อ่านจำได้ไหม? หากจำไม่ได้ก็แล้วไป

ผมไม่เชื่อว่าตำราประเภท “จรรยาธรรมสำหรับกุลบุตรกุลธิดา” จะช่วยเด็กหนุ่มสาวได้ มีแต่หนังสือแบบ “คู่มือวัยใส” เท่านั้น ที่ทำให้เด็กเข้าใจตนเองและรู้ว่าอะไรกำลังเกิดขึ้นในร่างกาย

นอกจากนี้ “คู่มือวัยใส” ยังให้ความรู้ที่จำเป็นหากหนุ่มสาวจะรับผิดชอบด้วยตนเองและดำเนินชีวิตทางเพศอย่างถูกหลักศีลธรรม, ยุติธรรม, ปลอดภัย, และมีความสุขมากเท่าที่จะได้ในสังสารวัฏนี้ แต่แล้วท่านผู้หลักผู้ใหญ่บางท่านเป็นธุระประทั่งวงศ์ค้ำจุนไม่ให้พิมพ์เผยแพร่ “คู่มือวัยใส”, และยับยั้งได้จนสำเร็จ

กาละนี้, เทศะนี้ เรียกร้องให้ผู้หวังดีจริงทุกคนควรทะลึ่งเพื่อชีวิต, ความปลอดภัย และความมีความสุขของเด็กที่กำลังแตกหนุ่มแตกสาว?

หรือเราควรเล่นซ่อนหาต่อไปเพื่อรักษาความสุภาพเรียบร้อย?

ท่านผู้อ่านคิดอย่างไร

ไปถอดรื้อกันดีกว่า!

ความนำ

ทั้งคำ “การถอดรื้อ” และคำ “Deconstruction” ได้รับความเข้าใจผิดและการใช้งานผิดอย่างกว้างขวางมานานแล้ว เรื่องนี้ไม่ใช่ความผิดของใครทีเดียว และเป็นที่น่าเห็นใจ, เพราะทั้งคำอังกฤษและคำไทยมีความสับสนซับซ้อนตั้งแต่ต้น และต่อมาเกิดความหมายใหม่โดยขยายหลายชั้น

โดยพื้นฐาน คำ Deconstruct มีความหมายตรงข้ามกับ Construct (“ประกอบ” หรือ “ก่อสร้าง”) คำแปลว่า “ถอดรื้อ” ก็ใกล้เคียงดี, ทำให้นึกถึงการถอดรื้อเรือน หรือการถอดรื้อเครื่องบินที่เสีย

ปัญหาที่มีอยู่ว่า เขาถอดรื้อกันทำไม? เพื่อการศึกษา (อยากทราบว่าเครื่องบินอย่างไร)? เพื่อแก้ (แล้วประกอบใหม่)? หรือเพื่อบ่อนทำลาย?

ความซับซ้อนนี้ชวนให้หลายคนเข้าใจผิดว่า Deconstruction การถอดรื้อมีความหมายเท่ากับ “การลบล้าง”, “การทุบทิ้ง”, “การถล่ม”,